08/03/2019

40 λόγοι του Αγίου Πορφυρίου ως άλλος θησαυρός

/ Ορθόδοξες Προβολές

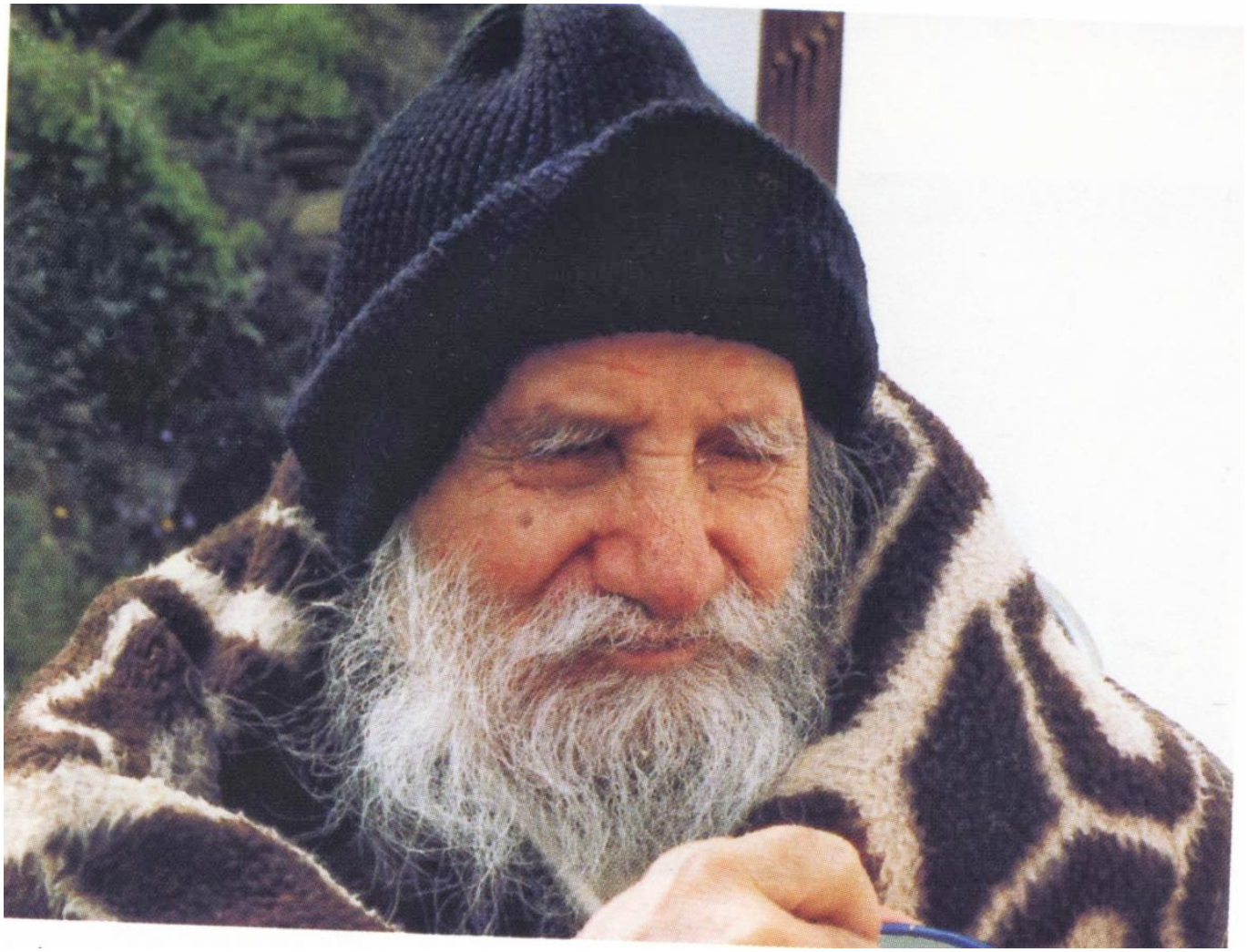

Αγίου ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ του Καυσοκαλυβίτου (1906-1991). Από πατρικές νουθεσίες του:

* Μια θρησκεία μόνον είναι, η Ορθόδοξος Χριστιανική Θρησκεία. Και το πνεύμα αυτό το ορθόδοξον είναι το αληθές. Τα άλλα πνεύματα, είναι πνεύματα πλάνης και οι διδασκαλίες είναι μπερδεμένες.

* Και διάβολος υπάρχει και όλα όπως τα γράφει η Γραφή υπάρχουνε. Και διάβολος και κόλαση και όλα.

* Ο άνθρωπος έχει φτιάξει πολλούς θεούς, και οι θεοί είναι πάρα πολλοί. Ακόμη και αυτοί οι άσωτοι, οι άθεοι πιστεύουνε στον Θεό, όχι στον αληθινό, αλλά εις την σάρκα, εις τα πάθη, στην ύλη..., όλοι κάτι λατρεύουνε... Σ' αυτό που λατρεύει κανείς σ' αυτό δουλεύει. Δηλαδή είσαι πόρνος, είσαι άνθρωπος της σαρκός, δουλεύεις για την σάρκα, για την ύλη.

* ... η αλήθεια είναι στην Ορθοδοξία... Υπάρχουν πολλά φώτα, που βλέπει κανείς και εντυπωσιάζεται, μα ένα είναι το φως το αληθινόν... αξίζει να λατρέψει κανείς τον μόνον αληθινόν Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν... Οι αλήθειες του Θεού, όπως τις έχει πει, από την αρχή, αυτές είναι. Δεν υπάρχουνε άλλες αλήθειες, νέες, επειδή ο κόσμος προόδεψε και η επιστήμη και οι άνθρωποι πήγανε στα άστρα...

* Μόνο η Θρησκεία του Χριστού ενώνει και όλοι πρέπει να προσευχόμαστε να έρθουνε σ' αυτή. Έτσι θα γίνει ένωσις, όχι με το να πιστεύεις ότι όλοι είμαστε το ίδιο και ότι όλες οι θρησκείες είναι το ίδιο. Δεν είναι το ίδιο... προσεύχομαι ο Θεός να σας δώσει φώτιση να καταλάβετε ότι δεν έχει σχέση η Θρησκεία, η Ορθοδοξία μας, με άλλες θρησκείες.

* ...Αν αρνηθείς (σημ. την ύπαρξη) το σατανά, θα πει ότι δεν είσαι ορθόδοξος... Ο Θεός να μας φωτίσει όλους, να τον γνωρίσουμε και να τον αγαπήσουμε.

* «...Τι να σου κάνη η μόρφωση; Μόνο η χάρη του Θεού, μόνο η αληθινή αγάπη μας, που θυσιάζεται μυστικά για τους άλλους, μπορεί να σώση και τους άλλους και εμάς».

*** «...Δεν πρέπει να πολεμάτε τα παιδιά σας, αλλά τον σατανά που πολεμά τα παιδιά σας.** Να τους λέτε λίγα λόγια και να κάνετε πολλή προσευχή... Με την προσευχή θα τους μιλήση ο Θεός».

* «Να είμαστε ταπεινοί, αλλά να μην ταπεινολογούμε. Η ταπεινολογία είναι παγίδα του διαβόλου, που φέρνει την απελπισία και την αδράνεια, ενώ η αληθινή ταπείνωση φέρνει την ελπίδα και την εργασία των εντολών του Χριστού».

* «Αν έρθει η χάρις του Θεού, όλοι και όλα αλλάζουν, έλα όμως που, για να έρθει, χρειάζεται πρώτα να ταπεινωθούμε;»

* «...Μπορεί κάποιος να μιλά για τις αμαρτίες του και να είναι υπερήφανος κι άλλος να μιλά για τις αρετές του και να είναι ταπεινός».

* «Να μη κατηγορής τον άλλον για τα σφάλματά του και να μην του τα υπενθυμίζης. Τότε τον καθίζει στο σκαμνί η ιδία η συνείδησή του και τον δικάζει. Μόνον έτσι διορθώνεται το κακό. Διαφορετικά, όταν εσύ τον κατακρίνεις, αμύνεται, δικαιολογεί τον εαυτό του, ρίχνει τις ευθύνες του σε σένα και σε άλλους, γίνεται σκληρός και το κακό αντί να διορθωθεί, χειροτερεύει».

* «Όταν ο αδελφός μας σφάλλει, εμείς πρέπει να βαστάξουμε τον πειρασμό του. Η αληθινή αγάπη, μας εμπνέει να κάνουμε θυσίες χάριν του πλησίον... Χωρίς θυσία, με την κατάκριση μας, σπρώχνουμε τον αδελφό μας, που αμάρτησε, να πέση πιο χαμηλά, ενώ με την σιωπηλή θυσία της αγάπης μας και την μυστική προσευχή μας για εκείνον, ξυπνάμε την συνείδησή του, που σηκώνεται και τον κατηγορεί κι έτσι μετανοεί και διορθώνεται. Με την σιωπή σου βοήθησες το παιδί».

* « ... Το αν θα πάμε στον παράδεισο ή στην κόλαση δεν εξαρτάται από το εάν έχουμε λίγα ή πολλά χρήματα, αλλά από τον τρόπο που θα χρησιμοποιήσουμε αυτά που έχουμε. Τα χρήματα, τα κτήματα και όλα τα υλικά αγαθά μας δεν είναι δικά μας, του Θεού είναι, εμείς έχουμε μόνο την διαχείρησή τους. Πρέπει να ξέρουμε, ότι ο Θεός θα μας ζητήσει λογαριασμό και για την τελευταία δραχμή μας, αν την διαθέσαμε σύμφωνα με το θελημά Του ή όχι».

*** «...Το παν είναι να αγαπήση ο άνθρωπος τον Χριστό και όλα τα άλλα προβλήματα τακτοποιούνται».**

* «Να προσέχης ιδιαίτερα τον δαίμονα της ακηδίας. Μην τον υποτιμάς. Όταν υποτάξει την ψυχή, την ναρκώνει και την παραλύει. Είναι μεγάλος δαίμονας, όταν μπαίνει μέσα στον άνθρωπο, δεν μπαίνει μόνος του, αλλά ακολουθείται από πλήθος άλλων δαιμόνων...».

* «Ο Θεός δεν τιμωρεί, ο άνθρωπος αυτοτιμωρείται, απομακρυνόμενος από τον Θεό. Είναι, ας πούμε: Εδώ νερό, εκεί φωτιά. Είμαι ελεύθερος να διαλέξω, βάζω το χέρι μου στο νερό, δροσίζομαι, το βάζω στη φωτιά, καίγομαι».

* «Ο Θεός σέβεται το θέλημά μας. Ό,τι κάνεις να το κάνεις επειδή το θέλεις, ελεύθερα, υπεύθυνα και με ευχαρίστηση».

* «Απαιτείται θυσία αγάπης για τον Χριστό και για τον πλησίον».

* «Ο σκοπός μας δεν είναι να καταδικάζουμε το κακό, αλλά να το διορθώνουμε. Με την καταδίκη ο άνθρωπος μπορεί να χαθεί, με την κατανόηση και βοήθεια θα σωθεί. Τον αμαρτωλό πρέπει να τον αντικρύζουμε με αγάπη και με σεβασμό στην

ελευθερία του...».

* «Για οποιαδήποτε άδικη κατηγορία εις βάρος σου να μην αγανακτείς, ούτε από μέσα σου. Είναι κακό. Το κακό αρχίζει από τις κακές σκέψεις. Όταν πικραίνεσαι και αγανακτείς, έστω μόνον με τη σκέψη, χαλάς την πνευματική ατμόσφαιρα. Εμποδίζεις το Άγιο Πνεύμα να ενεργήσει και επιτρέπεις στο διάβολο να μεγαλώσει το κακό. Εσύ πάντοτε να προσεύχεσαι, να αγαπάς και να συγχωρείς, διώχνοντας από μέσα σου κάθε κακό λογισμό».

* «Σήμερα οι άνθρωποι ζητούν να τους αγαπήσουν και γι' αυτό αποτυγχάνουν. Το σωστό είναι να μην ενδιαφέρεσαι αν σε αγαπούν, αλλά αν εσύ αγαπάς τον Χριστό και τους ανθρώπους. Μόνο έτσι γεμίζει η ψυχή».

*** «...Όταν αγαπάμε, νομίζουμε, ότι προσφέρουμε στους άλλους, ενώ στην πραγματικότητα** προσφέρουμε πρώτα στον εαυτό μας. Η αγάπη χρειάζεται θυσίες. Να θυσιάζουμε ταπεινά κάτι δικό μας, που στην πραγματικότητα είναι του Θεού».

* «Πολλοί λένε ότι η χριστιανική ζωή είναι δυσάρεστη και δύσκολη, εγώ λέω ότι είναι ευχάριστη και εύκολη, αλλά απαιτεί δύο προϋποθέσεις: Ταπείνωση και αγάπη».

* «...Έτσι και στην ψυχή, που όλος ο χώρος της είναι κατειλημμένος από το Χριστό, δεν μπορεί να μπει και να κατοίκησει ο διάβολος, όσο και αν προσπαθήσει, διότι δεν χωράει, δεν υπάρχει κενή θέση γι' αυτόν. Μ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσουμε να ζήσουμε την αληθινή χριστιανική ζωή».

* «Να προσεύχεσαι χωρίς αγωνία, ήρεμα, με εμπιστοσύνη στην αγάπη και στην Πρόνοια του Θεού. Μην κουρασθείς να προσεύχεσαι».

* «...Με την αγιότητα αλλάζει ο άνθρωπος, όσο αμαρτωλός κι αν είναι, φεύγουν τα ψυχικά τραύματα. Σήμερα οι γιατροί τα λένε ψυχασθένειες, ενώ στην πραγματικότητα είναι δαιμονική επίδραση και οφείλεται στις αμαρτίες».

* «...Αν αφήσουμε τον Χριστό να κατοίκηση σ' ολόκληρη την ψυχήν μας, τότε φεύγει η αμαρτία, φεύγει η στενοχώρια, φεύγει η αρρώστεια και πετάμε και τα φάρμακα».

* «...Η σωτηρία του παιδιού σας περνά μέσα από τον εξαγιασμό τον δικό σας· όχι την θεωρία, αλλά την πράξη του εξαγιασμού...».

* «Ο αγιασμός δεν είναι ακατόρθωτο πράγμα, είναι μάλιστα εύκολος, φθάνει εσείς να αποκτήσετε ταπείνωση και αγάπη».

*** «…Το άγχος είναι ασθένεια της ψυχής και δεν εξαρτάται από υλικές ελλείψεις.** Μπορεί ένας υγιής άνθρωπος να έχη πολλά εκατομμύρια στην Τράπεζα και να ζη μέσα στο άγχος. Το άγχος καταπολεμείται με την εμπιστοσύνη στην Πρόνοια του Θεού και τον καλόν αγώνα».

* «Οι ασθένειες μας βγάζουν σε καλό, όταν τις υπομένουμε αγόγγυστα, παρακαλώντας τον Θεό να μας συγχώρησει τις αμαρτίες και δοξάζοντας το όνομα Του».

* «…Τίποτε στη ζωή μας δεν είναι τυχαίο. Ο Θεός φροντίζει ακόμη και για τις πιο μικρές λεπτομέρειες της ζωής μας. Δεν αδιαφορεί για μας. Μας αγαπά πολύ, μας έχει στο νου Του κάθε στιγμή και μας προστατεύει…».

* «Πρέπει να αποκτήσουμε από τώρα τη χάρη του Θεού. Χωρίς τη χάρη του Θεού οι προσπάθειές μας δεν θα φέρουν αποτέλεσμα και δεν θα πάμε στον Παράδεισο. Ο Θεός μας δίνει τη χάρη του, όταν εμείς είμαστε ταπεινοί».

* «…Η ψυχή είναι ένας κήπος χωρισμένος σε δύο μέρη. Στον μισό φυτρώνουν αγκάθια, στον άλλο μισό λουλούδια· και έχουμε μια δεξαμενή νερού (τις δυνάμεις της ψυχής) με δύο βρύσες και δύο αυλάκια. Η μία κατευθύνει το νερό στα αγκάθια και η άλλη στα λουλούδια. Κάθε φορά μόνο μια βρύση μπορώ ν’ ανοίξω. Αφήνω απότιστα τα αγκάθια και μαραίνονται, ποτίζω τα λουλούδια και ανθίζουν».

* «…Όταν έρθη μέσα μας ο Χριστός, τότε ζούμε μόνο το καλό, την αγάπη για όλο τον κόσμο. Το κακό, η αμαρτία, το μίσος εξαφανίζονται μόνα τους, δεν μπορούν, δεν έχουν θέση να μείνουν»

* «Δεν γίνεται κανείς χριστιανός με την τεμπελιά, χρειάζεται δουλειά, πολλή δουλειά».

* Ο πατήρ Πορφύριος διά τον εαυτόν του· «…εγώ είμαι ένας μεγάλος αμαρτωλός και προσεύχομαι ταπεινά στον Χριστό, να με ελεήσει».

* «Όταν αγαπούμε τον Χριστό, τα αμαρτωλά μας πάθη υποχωρούν μόνα τους, χάνουν την δύναμη τους, μπροστά στην δύναμη της αγάπης. Όταν ξημερώση και φωτίση το δωμάτιο μας αυτός ο ήλιος, το σκοτάδι φεύγει, δεν μπορεί να μείνει».

* «...Να μην στενοχωριέσαι ποτέ. Ο Χριστός αναστήθηκε για να μας δώση πολλή αγάπη και χαρά, από τώρα. Από τώρα, ν' αρχίσουμε να συμμετέχουμε, όλο και πιο αισθητά, στην φωτεινή ημέρα της βασιλείας της αγάπης του Χριστού, όπου δεν βραδυάζει ποτέ».

* «Να γίνης αθάνατος από τώρα, πεθαίνοντας για τον κακό εαυτό σου».

(Το σταχυολόγημα των πατρικών και σωτηρίων αυτών νουθεσιών έγινε από το διδακτικώτατο βιβλίον ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΟΡΦΥΡΙΟ του πνευματικού του τέκνου Κων/νου Γιαννιτσιώτη, εκδόσεως Ιερού Ησυχαστηρίου Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Αθήναι 1995).

Ψυχοσωτήρια Διδάγματα Συγχρόνων Γερόντων
Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη"
Θεσσαλονίκη

ΠΗΓΗ: www.impantokratoros.gr